

kunde fremkomme Frugt af Samlejet. Disse to store Hensyn have altsaa, om man maa bruge det Udtryk, Usædelighedens Forkæmpere søgt at raade Bod paa ved at udbyde Artikler, der skulde sikre Folk baade imod at blive smittede ved Samleje og mod, at der kunde komme Følger deraf. Ganske vist er det, som den ærede Minister har udtalt, og som vi have hørt fra mange forskellige Sider, delvis en Misforstaaelse, idet disse Forholdsregler mange Gange ikke sikre hverken imod det ene eller det andet. Men jeg tror, at selv om det var paalideligt, selv om det var sikkert, kunde man ikke være bekendt at lade en saadan Skiltning som den, der foregaar, passere upaataalt, fordi den, som jeg før sagde, vitterlig har bidraget til at føre mange Mennesker ind paa Utugtens og Usædelighedens Bane, som ellers vilde have holdt sig for gode dertil eller holdt sig udenfor af forskellige Hensyn. Forhandlere have endog været saa frække i de senere Aaringer — det er blevet oplyst — at sende Bunker af anbefalinger, Billeder og Reklamer rundt omkring ikke alene i Byerne, men ogsaa paa Landet, til Folk, der mangen Gang ikke have haft Anelse om, at sligt eksisterer. De have sendt dem til Mejerierne og andre Steder paa Landet, for at de skulde søge at faa Folk til at drive Forretning dermed. Selvfølgelig vilde den Virkning, som dette vilde faa, vel nok i de 99 af 100 Tilfælde være at lede Folk ind paa Utugtens og Usædelighedens Baner, fordi de derved kunne tro sig sikrede. De ere endog gaaede saa vidt, at de her i Byen rundt omkring have udhængt Automater, adskillige Steder smukt oplyste, med Reklame om, at her kunne I købe for 25 Øre, naar I ikke kunne komme i Butikken om Søndagen. Man har, som jeg er bleven oplyst om, haft det forargelige Syn at se en saadan Automat udhængt et Sted udenfor en Pigeskole, saa at selv Pigerne ikke have kunnet blive fri for at blive gjort opmærksomme paa disse Historier og ogsaa for deres sammensparede 25-Ører have forsøgt at se, hvad det var, de kunde faa. Jeg synes, det er saa uforskammet, at Lovgivningsmagten ikke bør tillade, at sligt finder Sted, og jeg er derfor meget glad ved, at der bliver truffet Bestemmelser i saa Henseende.

Det ærede Medlem, som talte sidst (Borgerberg), var noget betænkelig ved, at man derved vilde forhindre den Brug, der kunde gøres af disse Ting for at modvirke Smitten. Jeg nærer ingen som helst Be-

tænkeligheder i den Retning, thi selv om jeg indrømmer, at man maaske ad Lovgivningens Vej er berettiget til at tage det Hensyn, kan jeg ikke tænke mig ret mange Tilfælde, hvor jeg kunde betragte det som forsvarligt for Folk at ty til disse Midler for at sikre sig mod Smitte. Det er tidligere udtalt af et æret Medlem, at Folk, som vilde begive sig ud paa disse slibrige Baner, benytte den offentlige Prostitution, maatte finde sig i Følgerne, den naturlige Straf, som fulgte med slige Udsvævelser, de Sygdomme, de førte med sig. Jeg siger, de ere heller ikke for gode til det, naar de ville benytte denne Vej. Men det vil heller ikke efter det foreliggende Forslag blive forbudt at sælge eller købe eller benytte den Slags Artikler, det er kun den offentlige Bekendtgørelse, Skiltningen og Udsendelsen af Beskrivelser, som blive forbudte, og det mener jeg, vi ere forpligtede til ogsaa i Samfundets Interesse at sikre Folk imod, saa at de ikke blive fristede og ødelagte ved den Slags Historier.

Jeg skal i øvrigt ikke komme længere ind paa en Omtale af Lovforslaget, jeg er glad ved, som jeg sagde før, at det er fremkommet, og at vi nu ere komne saa vidt, at det kan se ud til, at vi kunne naa et stort Skridt frem ad den Vej, vi have arbejdet for i Folketinget. Den højtærede Minister har gjort sig fortjent til Tak, fordi han ikke har opgivet Kampen og Arbejdet paa at faa noget gennemført angaaende denne Sag. Jeg er glad ved det og haaber, det skal lykkes i denne Samling at faa dette Forslag bragt til endelig Vedtagelse, saa at vi kunne komme til Ro paa det Omraade foreløbig. Skulde det saa vise sig, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerberg) mener, at der dog manglede noget i en eller anden Retning af det, som de fleste af os have tænkt paa ved det foreliggende Forslag, saa vil det jo være Tid at tage Sagen op igen. Jeg tror, at den Frygt, som det ærede Medlem nærede, var overdreven, men der kan jo altid senere være Tid til at tage det under Overvejelse.

Hammerich: Jeg skal ogsaa anbefale det foreliggende Lovforslag. Det behandles et af de vanskeligste Spørgsmaal overhovedet at lovgive om. Medens paa den ene Side Moral og Humanitet sige, at det og det maa man gøre, saa siger man fra den anden Side, at af Hensyn til Folkets Sundhed maa man træffe Foranstaltninger, som det kniber at forlige med, hvad Moralen